

Η εμπειρία των γυναικών της Σουηδίας

Ύστερα πήρε το λόγο η **KARIN AHRLAND**, Βουλευτής της Σουηδίας και τέως Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, που μίλησε για τις εμπειρίες των γυναικών στη Σουηδία μετά την εφαρμογή των νέων τεχνολογιών στην παραγωγή. Η κα. **AHRLAND** μίλησε χωρίς κείμενο.

Τα αποσπάσματα που παραθέτουμε παρακάτω είναι από τις σημειώσεις που κράτησε η Ξ. Πετρινιώτη.

Μετάφραση κειμένου: κα. Μ. Χατζηπαύλου

«Στη Σουηδία το 70% των γυναικών που η ηλικία τους τους επιτρέπει να εργάζονται απασχολούνται στην αγορά εργασίας», άρχισε την ομιλία της η κα. **AHRLAND**.

Το 50% όμως αυτών των γυναικών δεν έχουν πλήρη απασχόληση, εργάζονται δηλαδή με μειωμένο ωράριο, πράγμα που σημαίνει ότι κερδίζουν μειωμένο εισόδημα. Εκτός από αυτό το πρόβλημα οι Σουηδέζες αντιμετωπίζουν ένα υπερβολικό κατά φύλο διαχωρισμό στα επαγγέλματα. Από τα 300 περίπου επαγγέλματα οι γυναίκες βρίσκουν απασχόληση σε 30 ενώ στα υπόλοιπα 270 κυριαρχούν οι άντρες. Οι γυναίκες συγκεντρώνονται κυρίως στις δουλειές του γραφείου και τις περισσότερες υπηρεσίες του τριτογενή τομέα.

Τα αίτια αυτού του διαχωρισμού των επαγγελμάτων είναι βέβαια γνωστή: η παράδοση και το γεγονός ότι οι άντρες, ως πιο ανταγωνιστικοί εργαζόμενοι παίρνουν τις καλύτερα αμοιβόμενες θέσεις αφήνοντας τις υπόλοιπες για τις γυναίκες και τις μειονότητες.

Η οικονομική κρίση, που είναι τόσο μεγάλη στις περισσότερες δυτικές οικονομίες τα τελευταία χρόνια, δημιούργησε πρόσθετα προβλήματα για τις εργαζόμενες καθώς άργησαν να δημιουργηθούν

άλλες θέσεις απασχόλησης. Για τη Σουηδία προβλέπεται να υπάρξει μια αργή ανάπτυξη του τριτογενή τομέα όπου και συγκεντρώνονται οι περισσότερες εργαζόμενες. Αλλά και αυτή η αργή ανάπτυξη απειλείται τώρα από μια νέα εξέλιξη: τη συνεχή εξαπλούμενη εφαρμογή νέων τεχνολογιών που εξοικονομούν εργατικά χέρια στις υπηρεσίες του τριτογενή τομέα. Στα γραφεία αντικαθίστανται οι γραμματείς, οι δακτυλογράφοι, οι λογίστριες, οι αρχειοθέτες κ.α., από νέα μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας που μπορούν να κάνουν τη δουλειά πολλών ανθρώπων με λιγότερο κόστος για την επιχείρηση.

Για να αντιμετωπιστεί η νέα αυτή απειλή για τη γυναικεία απασχόληση χρειάζεται η συντονισμένη προσπάθεια του κράτους, των συνδικαλιστικών φορέων και των ιδίων των γυναικών. Ακόμα δεν έχουν παρθεί συγκεκριμένα μέτρα, έχουν αρχίσει όμως πολλές συζητήσεις και ο προβληματισμός αυτός ελπίζουμε να καταλήξει στην πρόταση και την υιοθέτηση των μέτρων εκείνων που θα επιτρέψουν τον εκσυγχρονισμό της παραγωγής χωρίς όμως το βάρος της προσαρμογής στις νέες συνθήκες παραγωγής να το φέρουν στους ώμους τους αποκλειστικά οι εργαζόμενοι και ειδικότερα οι εργαζόμενες γυναίκες».